મલકાતી મોહિની

અથવા

કૃષ્ણગુણ ઝરી

બે આના

રાણીતળાવ, મેઈનરોડ—સુરત.

ગુજરાતી કોપીરાઈટ-રજી.

મલકાતી મોહિની

અથવા

કૃષ્ણ બંસરી.

ભિષ્મ પીતામહ. —:═══:—

જખમના દરદો જખમી જાણેરે, વિણ-જખમી શું જાણે.
મરદના ઘા તો મરદ વખાણે, કાયર શું જાણે
એ બાઈજી....................કાયર શું જાણે;
આમ્ર સ્વાદમાં કોકીલ માણે મેના દાડમ દાણે,
હરખી હરખી હંસ કમળના કોમળ તંતુ તાણેરે;
બગલા શું જાણે..............એ બાઈજી.........જ૦
પતિ-પત્ની માણે રતીરસમાં કામદેવને બાણે,
શું સમજે તે જોગી જન્મનાં, જે જગ મીથ્યા જાણેરે;
જાણે તે જાણે.............એ બાઈજી.........જ.

વૈરાટપર્વ, **રાગ-ભજન.**

કાયા માયા કોઈકી નાહી ભાઈ, સબ કહેતે હય અપની અપની.
સત્ય જુગમેં હરિશ્ચંદ્ર ભયે રાજા, સત્યકી સત્ય કહી,
એક સત્ય કે કારને ઉને કાયા—બેચ દઈ?
ત્રેતામે રાવણ ભયે રાજા કંચન કોટ સહી,
એક લક્ષ પુત્ર, સવા લખ જ્ઞાતી, વાકો લકડી નાહીં મીલી?
પ્રાન વાયુ જબ ઉડ ગયા તનસે, માયાભી મીટ ગઈ,
ક્ષ: દુનીયામે વોહી નર ભુલા. જીસને કાયા અપની કહી.

બળીરાજા. —:═══:—

છોને કહેતા છકેલી રંગીલા મને છોને કહેતા છકેલી,
હું તો **જોમનમાં ઘેલી બનેલી**—રંગીલાં મને૦
બાગબગીચાની સહેલ બહુ સુંદર, જાણે શું ઘરમાં ગોંધેલી,
બદામી હલવોને ઘારી જલેબી તાજી તાજી ખાઉં પહેલી-રંગીલા.
સાટીનની સાડીઓ કસબી ભરેલી કોર, સ્વપ્ને નહિ કોઇએ દીઠેલી;
પોલકાને ચોળીઓનો પાર નહિ મારે, લટકેથી લુંટી લાવેલી-રંગીલા.
નવસેરા હાર સાચા મોતીના સુંદર, **અંગડીઓ** માણેક મઢેલી;
લુમણાને ઝુમણાં લાડવાઇ પહેરતી. **વિદ્યા હું પાકી ભણેલી**-રંગીલા.

સુર્યકુમારી —:═══:—

સોહામણા **સ્વર્ગની વાટ**, એક દીન શોહાવજો હોરાજ,
રસિલા **અમરાપુરીના ઘાટ**, એક દીન શોહાવજો હોરાજ.
મૃત્યુ લોકનાં મનુષ્ય ક્યાં-ક્યા અમરાપુરી ઘાટ,
અઘટીત-કહો એ કેમ બને, વસમી વીકટ એ વાટ
મુગટમણી તમે રાજસદનના, **પારીજાતક તમે નંદનવનના;**
રાજવંશી દેવાંશી રસીકવર, પ્રિતજ્યોત પ્રકટાવી પરસ્પર.
મેળવવા અંતરમાં અતર, **સ્વર્ગ** અમારૂં સોહાવજો હોરાજ.

રાજા શંભાજી. —રાગ-ભજન-ઉસ્તદી.—

રાજા તોરા ડુંગરીઆ પર, બોલે ઝીણા **મોર**,
મોર જો બોલે **પપૈયા** બોલે, **કોયલ** કરેરે કલશોર (૨)-રાજા.
આઝમ રાત **વીજલડી** ચમકે, છાંઇ ઘટા શી ઘનઘોર (૩)-રાજા.
સાખી { **કોકિલ** કલરવ તું કરી, બળતીને નવ બાળ,
હું સુતી પિયુ વિરહમાં, હૈડે ઉઠે ઝાળ.
બાઇ '**મીરાં**'કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, તું મારા ચિતડાનો ચોર-રાજા.

ભજનામૃત. —રાગ. ભજન મીરાંબાઇકૃત—

બલીહારી રસીયા ગીરધારી,
સુંદર સ્યામ હો તજી અમને.
મથુરાંના વાસી, આવા ન બનીયેજી.
વાંસલડી વાગે એહવા ભણકારા વાગેને,
વૃજ વાટ લાગે ખારી,-સુંદર
જમુનાને કાંઠો વાહલા ખાવાને દોડેને,
અકળાવી દે છે મુને ભારી.
વૃંદાવનકેરી શોભા, તમવીણ અમનેને
નવ લાગે હવે સારી-સુંદર
ગોવરધન તોળ્યો વ્હાલા ટચલી
આંગળીયેને અમપર ઢાળ્યો ગીરધારી
મીરાંબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, શુદ્ધ પ્રભુ લેજો માહરી-સુંદર

અરૂણોદય. —: આબાદીના ઉપાય :—

ચાહો જો ભારતના સંતાન, જગતમાં ભારત આબાદી
..............................—તમે અંગે ધરો ખાદી.
દેશ ઉદયની તજો નિરાશા, હવે બનો આશાવાદી,
વિદેશીના તમે મોહ તજ્યાં નહી, કરી દેશની બરબાદી,
કલંક કાળા દુર કરો એ, પાવન કર પહેરો ખાદી.
"આ દેશ ભારત વર્ષ છે, જ્યાં પ્રથમ અરૂણોદય થયો,"
"અસ્તાચળે તમ ભાગ્યનો. ભાનુ અરે આજે ગયો."
"પ્રાચીનકળા મંદીર તમારૂં, તેજ હીણુ દેખાય છે,"
"કારણ તમારી સંપતિ, પરદેશમાં વહી જાય છે."
લોકમાન્યના વીરવ્રતની, કંઇ ધરો ઉરમાં યાદી,-તમે અંગે.

એકજ ભુલ. —:═══:—

મને ભોળીને **ભરમાવીરે** મા, કેમ કરૂં ?
અણુસમજુને **ફોસલાવીરે** મા, કેમ કરૂં ?
મારી પાસે પાસે આવે, છાની વાતો સંભળાવે,
મારૂં દીલ લલચાવે, પેલો ગરજી !
પ્યારી કહીને બોલાવે, એની પાસે કેમ ફાવે,
એ તો સાંભળે ન એકે, મારી અરજી;
છાતીમાં—તો અરરરરરર અરરરરરરર થાયરે. મા કેમ કરૂં—મને.
એના મોઢાંથી મીઠાશ એ તો જાણે નાગપાસ,
પછી હોય કે ન હોય મારી મરજી;
કરે પરાણે એ **પ્રીત**, એતે ક્યાંની હશે રીત ?
થઇ બેશે ધરાર મારો વરજી ?

પૃથ્વી પુત્ર —:═══:—

માળ **મોતીડાની** મોંઘી મંગાવજો,
કંથ કોડીલા કંઠે પહેરાવજો.
ચોળી **કુસુંબી** રંગે રંગાવજો—માળ.
સાડી સુંદર શરીરે સોહાવજો.
હાંસિલા **હીરાની** બંગડી બનાવજો.
કોમળ કર કુંદનનાં કંકણુ દીપાવજો,
હાર હીરા માણેકે મઢાવજો.—માળ.
નીત્ય મીષ્ટ ભોજનીયાં ભાવે જમાડજો,
આછાં આછાં ફુલડાંની વેણી ગુંથાવજો.
સદન વીજળીની જ્યોતે સોહાવજો.
મીઠાં જોબનનાં જાંબુ ખવરાવજો.—માળ.

અશ્રુમતી. —રાગ-ગરબો—

શું નટવર વસંત થેઈ થેઈ નાચી રહ્યો,
નાચી રહ્યો જગ નચાવી રહ્યો—શું૦

સાખી { કોયલ મધુર મોરલી બની, છેડે નટવર કા'ન,
વિરહ ઘેલી ગોપી ઘણું, તજી નિકળી અભિમાન.

રસિઆ વિનાની બની બાળ. એ બ્હાવરી,
વેણું વસંત ચિત્ત વિંધી ગયો-શું૦

સાખી { શીતળ સુખકર પવનની લ્હેર ઘુમે ચોપાસ,
જાણું રાધા કૃષ્ણજી રાસ રમે છે ખાસ.

વિધ વિધ પંખીના વેણુ. ઘુઘરા ઘમકેરે,
મહિં મહિં મેનાના નાદ, ઝાંઝર ઝમકેરે.

સાખી { નવપલ્લવ વાઘો ધરી પચરંગી શીર પાઘ,
ફાગ લાગ સાધી રમે, મદનરાજ મહાભાગ્ય,

લ્હેરી લાલાથી રમે લલનાઓ લાડમાં,
અતિ ગુલાલ લાલ છાઇ ગયો-શું૦

છત્રવિજય —:═══:—

આશીષ બાપુ આપો, અહીંઆથી વંજો માપો
મારા રાજા ચાલાકી આનું નામ છે—
તાલ કેવો કીધો ? ભગલા દગો તેં દીધો;
આ સિંહ તણો ચાલાકીથી શીકાર પડાવી લીધો.—મારા૦
ભોગ લાગ્યા મારા મેં ભગલાને ઘરમાં ઘાલ્યો.
ગોટાળો ગંભીર કર્યો, ને ભુલભુલ આ લઈ ચાલ્યો.
(વાહરે મારા વ્હાલા-લટકાળા લ્હેરી લાલા)
કેશર શીદ કરો છો ચાળા ? તમને લઈ જાય મોટરવાળા—મારા૦

અરૂણોદય. --રાગ-ગઝલ-કવ્વાલી.

વ્હાલા કહું વહેવારના, બે વાત આ અમૂલ છે,
અભીમાનથી ન સાંભળો તો, આ તમારી ભૂલ છે !
મન માન્યું મળતું નથી, કોઈને બધુંય સંસારમાં,
ખામીમાં ખામી ખોળવી, એ તો તમારી ભૂલ છે.
કાળા છીએ રંગે અમે પણ, કાળજાં-કાળા નથી,
તેનીય કીમત ના કરો તો, આ તમારી ભૂલ છે.
છોડી અમે શ્રી રામને, જપીએ તમારા નામને,
તોએ ન રાખો નેડલો, તો જીવતર અમારૂં ધુળ છે.
મીઠા અમી આપો નહીં, તો ચાહ—એ શા કામનો,
ચાં' ખાઈ બાળો કાળજાં, એ તો તમારી ભૂલ છે.

માલતી માધવ. —:═══:—

ભાભી મારાં ડાહ્યાં ડમરાં, શાં માટે શરમાવો, તમે શા માટે રીસાવો,
એ નાની નણદલ આવો.........આ કોણ ?.........તારો પ્રાણ ?
હવે શા માટે શરમાવો (૨).........એ.........

આનંદ લહરી. —:═══:—

હું છું નખરાળી નાર, સામું ન જોશો લગાર–હું છું
નખરાંએ કઇકને ઘાયલ કર્યા છે, મૂર્છા પામ્યા છે હજાર–હું છું.
વાંકી ભ્રમ્મર મ્હારી કામણગારી, તેનુ જાણે ખંજરની ધાર–હું છું
સ્હામું જોશો તો પોક મુકી રોશો, બનશો બેઅક્કલ ગમાર–હું છું

અહલ્યાબાઇ. —:═══:—

મને એવો પરણ્યો ભાવે, બોલ્યું સાંખે લાડ લડાવે,
નોકર થઇને નમનો આવે. લાગે પાય, પાય, પાય,
મનગમતાં વસ્ત્રો લાવે, હીરા મોતીડા મંગાવે.
પ્રેમે પ્રીતિગ્સ પીવડાવે. ચિતડું ચાય, ચાય, ચાય,
મીઠી બંસીહું–એ મણીધર, મધુર નાદપર ડોલે,
નયન ઇશારે થનથન નાચે ખમા, ખમા, કહી બોલે,
નમનો જાય. જાય, જાય,

ભલે મેઘ એ હોય શ્યામ હું–વીજળી થોડી થોડી,
કામણગારો કૃષ્ણ, ગણીને, બનું રાધીકા ગોરી–જોડી–
જુગતી થાય, થાય, થાય.

ધોળે દિવસે રાત કહું તો. "હાજી હા" જે કરતો.
બની દીવાનો રૂપ રંગમાં પાછળ પાછળ ફરતો,
'હુંક–હોવે" ધણી તો તેવો જોઇએ લાગે પાય, પાય, પાય,

વીર કુણાલ. —:═══:—

હું મદમાતી, ભુલામણીને નામે પંકાતી,
કોઇ લ્હેરી જોઇ લજવાતી, હું લચક છબી લેખાતી.
ભર જોબનમાં ઝોલાં ખાતી, દેવ દર્શને જાતી,
નીરખી કૈકની અંતરકળીઓ, ખીલીને કરમાતી, રશથી છલકે મુઇ છાતી.

સુકન્યા સાવિત્રી—(યમ સાવિત્રી સંવાદ)

શામાટે શ્રમ કરે, **સતિ** તુજ **પતિભક્તિ** સાચી (૨) હવે **પુત્રી** વળ તું પાછી (૨)

સાવિત્રી-સજ્જન કેરાં સાથમાં, મેં ડગ ભરીયાં સાત,
મિત્ર ભાવે સુણજો હવે, આ દીન વનીતાની વાત.
ધર્મ જે વેદ પુરાણે ભણીયો, મુખ્ય ધર્મ **ગૃહસ્થાશ્રમ** ગણીયો,
કૃપાનાથ મમ, પ્રાણનાથ શું રહી વૃતી રાચી (૨) વણું મહારાજ કયમ પાછી (૨)

યમ-સુણી વિવેક ભરી મૃદુ વાણી, થયો પ્રસન્ન અતિ મન શાણી,
સત્યવાનના જીવિત વિનાં, કાંઈ-**ઇચ્છીત વર યાચી**, (૨) હવે

સાવિત્રી-મહારાજ! (**મારાં અંધ સાસુ સુશ્વર દેખતાં થાય.**)

યમ-તથાસ્તુ!ભાગ્યવતી તું અતિદુરઆવી,થાય કોથી મિથ્યા નવ ભાવી—શા૦

સાવિત્રી-પતિ સમીપ શ્રમ નહી જરી. જ્યાં જાએ મમ નાથ,
તપવ્રત આપકૃપા વડે ત્યાં આવું તમ સાથ, સંગત સજ્જન તણી નથી સોંઘી,
મૈત્રી **સંતપુરુષની** મોંઘી, કૃપાનાથ મમ પ્રાણ નાથ શું રહી વૃતિરાચી (૨)વણુ

યમ-અર્થ યુકત સંભાષણ તારૂં બુદ્ધિમાં વૃદ્ધિ કરનારૂં,
સત્યવાનના જીવીત વીના, કાંઈ-**ઇચ્છીત વર યાચી**—હવે.

સાવિત્રી-મહારાજ(**મહાબુદ્ધિશાળીસસરાજીનેપાછુંરાજ્ય પ્રાપ્તથાય**)

યમ-તથાસ્તુ! ઉત્તમ વર **બે** આપ્યાં ભાવે હજી પ્રેમદા પુંઠળ આવે-શા૦

સાવિત્રી-સુપાત્ર જન કરતાં કદી, **સુપાત્રોનું સનમાન**,
સાધુ, તો દુશ્મન તણું, પણ સાધે કલ્યાણ.
કૃપાનાથ મમ પ્રાણનાથ શું, રહી વૃત્તી રાચી. (૨) વણું,

યમ-શિતળ વચન સુધાસમ તારા, તૃષા તૃષાતુરની હરનારા,
સત્યવાનના જીવીત વિના, કાંઈ-**ઇચ્છીત વર યાચી-હવે**.

સાવિત્રી-મહારાજ! (**મારા પિતાના કુળની વૃદ્ધી કરનાર મારે સો ભાઈ થાય.**)

યમ-તથાસ્તુ. સાસરીયાનું માન વધાર્યું, પીયરતણું પણ કાજ સુધાર્યું—શા.

સાવિત્રી-પર દુઃખે દુખીયા બને, દુઃખદ હૃદય વિશ્રામ,
.................................ભરૂસો ભારે સંતનો, ઠરવાનું શુભ ઠામ.

સ્વજન માંહી વિશ્વાસ નવ લાવે, **સજ્જન** ઘર પુછતું સૌ આવે,
કૃપાનાથ મમ પ્રાણનાથ શું રહી વૃત્તી રાચી. (૨) વળું.
યમ-મધુરાં નવીન વચન સંભળાવ્યા, અતિશય તે મારે મન ભાવ્યાં.
સત્યવાનનાં જીવીત વીનાં, કાંઇ-**ઈચ્છીત વર યાચી.** (૨) હવે.
સાવિત્રી-મહારાજ ! (**મને મારા સ્વામીથી ઔરસ સો પુત્ર થાય.**)
યમ-તથાસ્તુ ! ઘટે ના થાવું અતિ, **વર લોભી**, તજી પુંઠ હવે
જા અહીં શોભી શા૦
સાવિત્રી-સ્વધર્મ વ્હાલો સાધુને, જે ચુકે નવ લગાર,
સાંપ્રત **ભુત ભવિષ્યની**, ગતિ તણાં આધાર.
સજ્જન ફરે ન આશા આવી, બોલ્યું અબોલ્યું ન કરે કદાપી.
કૃપાનાથ મમ પ્રાણનાથ શું રહી વૃત્તી રાચી. (૨) વળું.
યમ-અમુલ્ય તારાં વચન વિચારી, વાધે તુજમા ભક્તિ મારી,
ભગવતી છેલ્લું ઉત્તમ અનુપમ, **ઇચ્છીત વર યાચી.** (૨) હવે.
સાવિત્રી-પુત્ર તણું મુજને દીધું, પ્રભુ આપે વરદાન,
જીવન દાન દઇ જીવનને, સત્ય કરો ભગવાન.................!!!

મુદ્રા પ્રતાપ. —:≡≡≡:—

બહુ ધીરજના ફળ મીઠાં **બેન**, ધીરજના ફળ મીઠાં **છે;**
કહે ઋતુ વિણ ફળ કયાં દીઠાં બેન ઋતુ વિણ ફળ કયાં દીઠાં છે.
તરૂવર તહાં તરૂવરની છાયા, **કંથ તહાં કામનીની કાયા;**
જન બહુ **મથન કરીને** થાકે, ઉતાવળે **આંબા** નવ પાકે.
મન કરીએ ન અજીઠાં.........બેન-ધીરજ.

માલતી માધવ. —:≡≡≡:—

લ્યો સુંદરી **સુમનની માળા**, જઇ કહેજો પ્રણામ હમારા,
માળા નહિ પણ **વરમાળા**, સુંદર વર ઓ...શરમાળા.
સુખ દર્શનથી મન ચોરી (૨) ચિત હરી ગઈ બાળ ચકોરી,
તમે કિશોર એ **નવલ કિશોરી,** મટકે મોળાં મટકાળા...લ્યો.

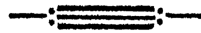
શ્રી ભોજાભગત કૃત. –ચાબખો રાગ ભજન–

મુરખે નાર કુભારજા આણી, એનું ઘર કર્યું ધુળધાણી.–ટેક.
પાંચ મણની લાપસી ભરડી મણની ભુંજી ધાણી;
ઘી'નાં ધાડવા ઢોળી નાંખ્યા, દુધમાં નાંખ્યું પાણી–મુરખે.
વાર પરબે વઢવાડ કરેને, કલેશ કરે જાણો જાણી;
છોકરાંને માથે છણકાં કરેને, ચુટીઓ લે તાણી તાણી–મુરખે.
ખરે બપોરે રસોઇ નીપજાવેને રાતે જાતી પાણી;
છોકરાંને મારી મારી સુવાડે ઓલાવા રાત જાણી–મુરખે.
ટાઢું શીળું કંથ આગળ ઝાંસે. મરે જ્યારે ભૂત તાણી;
સાંજ પડે ઘેર ભટકીને આવી, ઉપર જાતાં રીસાણી–મુરખે.
પટીયા પાડી આંખ આંજી આકડે. સાસરે પીયર ન સમાણી;
"ભોજો ભગત" કહે ગુરૂ પ્રતાપે; ઉતરેલ નાર શીદ આણી–

પૃથ્વી પુત્ર. —રાગ–કવ્વાલી.—

લોકો કહે છે કૃષ્ણ કર્તા. અકર્તા સાક્ષાત છે;
તો ધ્યાન દઇને સાંભળો. આ અજાયબીની વાત છે.
ખાંડવને બાળ્યું અર્જુને લંકા હતી સોના તણી.
હનુમાનજીને પૂંછડે, ત્યાં આદર્યો ઉત્પાત છે.
બાળ્યો નકામો કામને, બેભાનમાં શ્રી શંકરે,
દારિદ્ર જગનું બાળવા ના કોઇની તાકાત છે.
આ કોલસાનો ભેદ એ, દારિદ્ર બાળો દેશનું;
જો કૃષ્ણથી એ ના બળ્યું તો અજાયબીની વાત છે.
બ્રહસ્પતિ સમ વિદ્વતામાં, વિપ્ર આ સાક્ષાત છે,
ઉલટા તણું સુલટું કર્યું, એ અજાયબીની વાત છે.

ઉદય-ભાણ.

રસીયો રસીલી ચાંદની નોં-
સમો સાંધી,
તજી સઘળી ઉપાધિ, ગયાં-
ઉપવનમાં
ગુપચુપ વાતો કરે,
નેન ના ઇશારા કરે,
સંગે હસે હરે ફરે રંગ-
ધુનમાં—(પછી),
પળમાં રીસાયા છે રસીલા,
ભાન ભૂલી ભામિની-
માનના મોહન નથી, હાથે પગે થઇ માનુની.
વેળા રસીલા વહી જશે. પસ્તાવો પાછળથી થશે,
માન મોહન! માન જાશે કાળ કાંણી રહી જશે.
તું માન ભલે ના માન મને પરવા નહિ,
જીવજાન તને નહિ અલગ કરૂં તનથી;
પ્રીત વચન વીધ્યા રચના રસીયા મન વસીયા મારેજી—

સંસાર નૌકા. —રાગ. ઉસ્તાદી—

શ્યામ ઝુલે હીંડોળા કુંજન બનમે! કુંજન બનમે મધુ બનમે.
લતાએં—પુષ્પોકો, ઝુલેમે કયા ઝુલાતી હંએ ?
પવનકે ઝોંકોમે કયેસી સુગંધ આતી હંએ ?
ચમનમેં ઝુકતે શાખેં સમા દીખાતી હંએ ?
મદનકો ગોદમે લેકર, એહ સબ રમાતી હંએ ?
બસ ગઈ સાવરી સુરત એહ નયનમે ?—શ્યામ૦

સાગર સરીતા. —:═══:—

કુંવારૂં રહેવુંજ ઘણુંજ સારૂ બળ્યું પરણવાનું કાકાજી બળ્યું પરણવાનું,
સારો ધણી જો નહીં મળે તો જુગ જુગ રડવાનું;
કાકાજી જુગ જુગ રડવાનું.
પ્રેમથી રમાડું તને વ્હાલી હંમેશાં, ખાલી તું શીદ અકળાય;
ઓ વ્હાલી ખાલી તું શીદ અકળાય;
ભાણીયા દીકરા મુંગો મરી રહે, નહીં તો ફજેતો થાય;
ઓ કાકા તમારૂં નખોદ જાય.
મેનાં તું ક્યારે હવે મારી થાય..... નહીં તો......કુંવારૂં૦

સુરદાસ કૃત. —ભજન-રાગ-પદ—

કેવું તે થાશે વહાણું, ઘેલા પ્રાણી કેવું તે વાશે વહાણું-(ટેક)
લાડીને લાવું ને પુત્ર પરણવું, કાલની વાત ન જાણું-ઘેલા,
બળીરાજા કહે લેઉં ઇન્દ્રાસન, યજ્ઞ કીધા નવ્વાણું-ઘેલા.
જગત જુગદીશ ના ઓળખ્યા, એણે-ક્ષણું એક ન રહેવાણું-ઘેલા.
કાયા જુઠી માયારે જુઠી, જુઠું તે ઘર કેરૂ નાણું-ઘેલા.
"સુરદાસ" કહે તમે હરી ભજી લ્યો, ઓચિંતુ આવશે આણું-ઘેલા.

સત્ય પ્રકાશ —:═══:—

બાઇ હું તો પરણી તોય કુંવારી;
મને મળ્યો વૃદ્ધ ભરથાર, મારો એળે ગયો અવતાર-બાઇ.
સાસુ સતાવે નણંદ ડરાવે મ્હેણાં સહુ સંભળાવે.
કજોડલાની કહાણી કહી મને પાડોશણ શરમાવે.-બાઇ.
કુવે તળાવે પાણી જાઉં ત્યાં લોકો પાછળ આવે.
"નવી કાકી ક્યાં ચાલ્યાં" કહીને, પીટયા મને બોલાવે-બાઇ

સુરદાસ. —રાગ. ભજન–પદ—

નાથ કેસે ગજકો બંધ છુડાયો,
પ્રભુ એહી અચરજ મોહે આયો—ના.
ગજ ઓર ગ્રાહ લડત જલ ભીતર,
લડત લડત ગજ હાર્યો,
જવભર શુંઢ રહી જલ ઉપર,
તબ હરી નામ પુકાર્યો—ના.
સવરીકે બોર સુદામાકે,
તાંદુલ,રૂચી રૂચીભોગલગાયો,
દુર્યોધનકો મેવો ત્યાગી,
ભાજી વિદુર ઘર પાયો—ના.
પેઠ પાતાળ કાળી નાગ,
નાથ્યો.ફણ પરનૃત્યકરાયો
ગીરી ગોવરધન કરપરધારી,
નંદ ઘર લાલ કહાયા—ના.

અગાસુર માર્યો, બગાસુર માર્યો. દાવાનળ પાન કરાયો,
સ્થભ ફોડકર હિરનાકંશ માર્યો, નરસંગ નામ ધરાયો—ના.
અજમેલ ગજ ગુનકા તારી, દ્રૌપદીકો ચિર પુરાયો.
પયપાન કરતાં પુતના મારી, કુબજાકો રૂપ બનાયો—ના.
ખોલ કોટડી પ્યાદલ ધાયો, ગરૂડકો નાહિ બોલાયો,
છુટો નહી રાધાજીકો કંગન, ઓ બલ કહારે ગુમાયો—ના.
જોગી જીનકા ધ્યાન ધરત હે, ધ્યાન ધરત નહીં આયો,
“સુરદાસ”_પ્રભુ તિહારે મીલનકુ, જશોદાકી ધેન ચરાયો—ના.

નંદ—બત્રીસી. **—સત્ય-શેત્રંજ—**

ગંગાજળ નિરમળ સમુ શુદ્ધ પવિત્રજ સાર,
તેવું કુળ જો માહરૂં (તો) પડ પાસા પોબાર.
હંસ ગયો સરોવર તીરે દીઠું અમ્રત સાર;
પીધા વીણુ પાછો ફર્યો, (તો) પડ પાસા પોબાર.
સત્ય ચુકે જો સાધ્વી, ધરા ન ઝીલે ભાર,
તે ગુણ હોય જો મુજ મહીં. (તો) પડ પાસા પોબાર.
નાગ મુખે અમૃત ઝરણુ ચોર કને ભંડાર,
કામી પાસે રહે કામની (તો) પડ પાસા પોબાર.
મીઠો આંબો સર્વદા, ઉત્તમ ફળ દેનાર.
સત્ય અસત્ય કરે નહિ (તો) પડ પાસા પોબાર.
વિમળ કમળ વિલોકીને, ભ્રમર ગયો તે ઠાર,
દીઠું પણ અડકયો નહી (તો) પડ પાસા પોબાર.
અહલ્યા સીતા દ્રૌપદી સતી ખરી નીરધાર,
તેવું ચિત્ત જો માહરૂં (તો) પડ પાસા પોબાર.
ભૂખ્યા આગળ જો ધરે ઉતમ ભોજન સાર,
ખાધા વિણુ ઉઠે નહિ (તો) પડ પાસા પોબાર.

મહાશ્વેતા કાદમ્બરી —:═══:—

અલી જોજે મનાતી ભોળી મેના, ભોળવશે તુજને પોપટજી મીઠું મીઠું બોલી.
અલી જોજે દેની તું અંતર ખોલી ....ભોળવશે

સાખી { પ્રેમે પોપટ દાઝ દીલની દીલ મહીં સમાવશે,
ૠતુ વસંતે માનુનીને મદનરાજ મનાવશે.

રસ રાજની રસરેલ જ્યાં રગ રગ મહીં વ્યાપી જશે,
જખ મારી મેના માનશે, પણ ખોઇ પાયે લાગશે—

પુંડલીક —રાગ-ભજન—

હમણા તો નથી નવરાસ ગુરૂરાજ અમો ઘડપણમાં ગોવીંદ ગાશું,
મરણ પછીની વાતો કરો છો મોટી, ત્યારે હમણાં શું પ્હેરવી લંગોટી;
વાત થાય છે ઉધારની તે ખોટી, કેમ શ્યામલાલ ? સાચું...યાર...ધડ.
હજુ બાંધવા છે મારે કંઇક માળા, હજુ થાવું છે દશ વીશ મીલવાળા
ઘર તાજાં કરી કુકવા દીવાળા-કેમ શ્યામલાલ ?...સાચું...યાર-ધ.
જ્યારે ચાલશે નહીં કાયા હમારી, ત્યારે સાંભળીશું કથા આ તમારી,
મળે નાર નહિ તો રહેજે બ્રહ્મચારી-કેમ શ્યામલાલ ?...સાચું-યાર.

છત્ર વિજય —:≡≡≡:—

અલી નયન બાણ કયાં વાગ્યા ?
મનના મુગ્ધ ભાવ કયાં જાગ્યાં ? સાચું બોલ બોલ બોલ.
કોણ રસિકવર મળ્યા પરસ્પર કયાં હૃદયે અનુરાગ્યા ?
લોચનીઆં મદ ઘેરા તલસે અધર સુધારસ તરસ્યાં,
વશીકરણ કોણે કીધા-આ, વ્હાલ કહે કયાં વરસ્યાં ?-સાચું.
લાલ કોણ ને લગની શાની, હજી હું બાળ કુંવારી,
ચાલાકી મુકી દો ચતુરા, જાણી ઠગાઇ તમારી.

આનંદલહરી —:≡≡≡:—

પાધરે પંથે જા ગુમાની ! પાધરે પંથે જા.
સુંદરી સામા જોઇ જાદુગરી, આંખના ન કર ઘા:
રસિયાજી ? આવી નાજુક વયમાં અવળા લક્ષણ આ.
હઠીલા ! પધારે પથે જા, રસિલા ! પાધરે પંથે જા:
વાત કરૂં જરા છાતીયે ચાંપું, કે ચુંબન આપું-હા.
દંત દંખે એવા અધરામૃતની સાફ ઘસીને નાં;
છોગાળા ! પાધરે પંથ જા, છબીલા ! પાધરે પંથે જા.

પૃથ્વીપુત્ર —:≡≡≡:—

નવીન પ્રેમરસભીની મૃગનયની, ભાન તું ક્યાં ભૂલી આવી,
સાણી સલુણી મદન મદમાણી, કોણે તને ભરમાવી બ્હેન ?-ભાન.
સરવર તટપર જલક્રીડાએ, સહજ સખી એ તો આવી,
ચંપક છાંયે ઉભી રહી એને ભોગીએ ભરમાવી.
અરસપરસ એમ આંખ મળી, મને લોચનીએ લલચાવા-બેન.
માર્ગે જતાં મળ્યો મધુકર નિકટ ગઇ અણજાણી,
મદભર રસીકા રસ લૂટતાં રસ ઘેન મહીં ઘેરાણી,
મનગમતાની મોજમજાહમાં ફુલ વેણી વીખરાણી-બેન.

| સમાપ્ત. |

તૈયાર છે! તાકીદે મંગાવો-વહેલો તે પ્હે

— સંગીતના શોખીનોને માટે —

અસલ:—:સંગીત

ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્ર

ભા. ૧ થી ૧૦ સાથે.

સંખ્યાબંધ ચીત્રો, ફેન્શી પચરંગી-રાધા કૃ
દર્શણીક ચીત્રવાળું મજબુત કાર્ડબોર્ડનું પુઠું-ઉપર
જાણીતી અને માનીતી નાટક કંપનીના પ્રખ્યાતા
પામેલા ગાયનો-ભજનો-ગઝલો-પ્રખ્યાત ગાનારાઓ અને
ગાનારીઓનાં રાગ-સાથેનાં ઉસ્તાદી ગાયનો-વીગેરેથી ભરપુર,
આ આવૃતીમાં મ્હોળો સુધારો કરવામાં આવ્યો છે-જરૂર
ખરીદો-આ બુકને મળતી બીજી બુકો ઘણીએ-બહાર પડી છે.
ખરીદતાં પહેલાં હમારૂં આખુ નામ વાંચી લેશો.

☞ કીંમત એક રૂપીઓ. ☜

એ માંહેની નાની-પાંચ ભાગ-ની બુક

કીમત દશ આના.

અક્કલનું પડીકું ભા. ૧-૨-ની ચાર આના.

વી પી. પોસ્ટેજ વધુ. મળવાનું ઠેકાણું:—

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકશેલ

ઠે૦ રાણાતળાવ મેઇન રોડ-સુરત.

આ બુક-સુરત બરાનપુરી ભાગળ, ભાજીવાળી પોળ, અનાવિલ સોજની બાજુમાં આવેલા
શ્રી "અનાવિલ બંધુ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં, ગોવીન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપી.